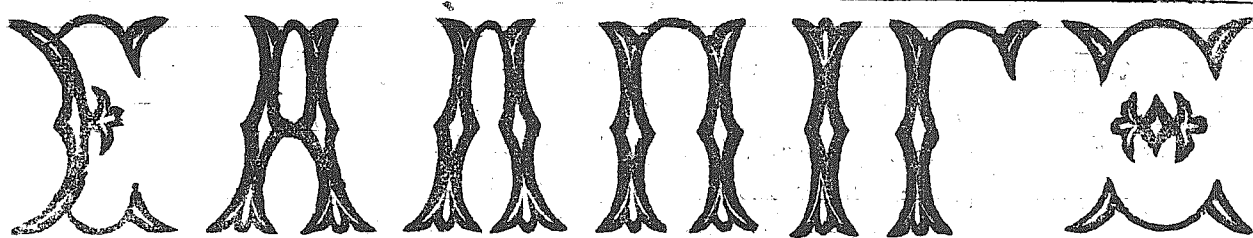

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν ταῖς χωρίσις 6
'Εν δὲ τῷ ἑξω-
τερικῷ σφ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαις
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπὴν.
"Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ καὶ ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΜΑΣ.

Πόσον συγκινητικὸν πόσον φρικτὸν καὶ ἀποτρόπαιον θέαμα εἶνε ὁ ἀπαγχονισμός! Ὅπως αἰσθημάτων οἴκου καὶ συμπαθείας καταλαμβάνουσι καὶ ἀκουσίως τὸν θεατὴν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς ἐκείνου, τὸν ὁποῖον φονεύει ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη, ἡ κατὰ τοῦτο προσπαθοῦσα νὰ ὑπερβῇ καὶ αὐτὴν τὴν θείαν! Πῶς καὶ ἄκων ἀναμνησκέται τις, πρὸ τοιοῦτου ἀπαισίου θεάματος, τῆς βαρβαρικῆς ἐκείνης ἐποχῆς τῶν ζοφερῶν ἐκείνων αἰώνων, καθ' οὓς ὁ ἄνθρωπος, ἐν τῇ ἀγρίᾳ εἰσέτι καταστάσει του, ἐτέρπετο θεώμενος καίμενον τὸν ὁμοῖόν του ἄνθρωπον, ἡλωμένον πίσσῃ καὶ κατράμιῳ, ἢ κατασπαρασσόμενον ὑπὸ ἀγρίων τεύχεων καὶ θηρίων!

Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀποτροπιάζονται καὶ μισοῦν τὴν θανατικὴν ποινὴν, καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ εἰμεθα ἱκανοὶ νὰ ἀντικρούσωμεν τοὺς ἐναντία φρονούντας καὶ ὡς μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τῶν κακούργημάτων αὐτὴν θεωρούντας. Ἡ ἰδέα καὶ μόνη, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν ψυχραιμίᾳ ἀποφασίζει καὶ ἐκτελεῖ πανηγυρικῶς τὸν θάνατον τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, εἶνε ἱκανὴ νὰ ὑπαγορεύσῃ καὶ νὰ συγκρατήσῃ τὴν κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς ἀποστροφὴν καὶ μῖσος. Ἀλλὰ καὶ δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόνων ἢ τῶν κακούργημάτων. Ἀρκεῖ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀπλῆ τις παραβολὴ τῆς σημερινῆς καταστάσεως πρὸς τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Τότε αἱ θανατικαὶ ποιναὶ, ἐκτελοῦντο ὅλαι ἐν Λευκωσίᾳ καὶ μολὶς κατὰ πᾶσαν πάροδον 7-8 ἐτῶν ἐκτελεῖτο τοιαύτη, ἐνῶ σήμερον ἐκτελοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὰ διάφορα τῆς νήσου μέρη 4-5 θανατικαὶ ποιναὶ, καὶ ὅμως τὰ κακούργηματα καὶ οἱ φόνοι σήμερον εἶνε τετραπλάσιοι ἢ ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ἄρα οὐδεμίαν αἰσθησιν προξενεῖ εἰς τοὺς κακούργους ὁ θάνατος, καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ, διότι ὁ ἀποφασίζων τὸν φόνον εἴτε ἐκ προμελέτης εἴτε ἐν ἀναβρασμῷ

αἰματος, εἶχε ἤδη μελετήσει καὶ ἀποφασίζει καὶ τὴν ἰδίαν του ὑπαρξίν.

Πρὸς ἐλάττωσιν τῶν φόνων καὶ τῶν κακούργημάτων φρονούμεν ὅτι αἱ φυλακαὶ κυρίως δύνανται νὰ συντελέσωσιν, ἀλλὰ φυλακαὶ ὅχι ὡς τὰς ἰδικὰς μας, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκει καὶ τροφὴν καὶ ἄνεσιν ὧν ἐπτερεῖτο ὁ κακούργος, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ φυλακισθεὶς δι' ἀπλοῦν τι σφάλμα, δύναται νὰ ἐξέλθῃ κακούργος. Εἰς τὰς φυλακάς μας τοῦτο μόνον κατορθοῦται, νὰ γείνη ἀγριώτερος ὁ ἄνθρωπος. Τὰ πάντα ἐκεῖ μέσα συντελοῦν οὐχὶ πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ ἐξημέρωσιν του ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἐπαύξηνσιν τῶν ἀγρίων διαλογισμῶν καὶ φρονημάτων του, διότι καὶ γράμματα ἐὰν γνωρίζῃ, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φυλακισμένον νὰ ἀναγινώσκῃ.

Αἱ φυλακαὶ πρέπει νὰ ἦναι ὡς ἄλλα σωφρονιστήρια. Ἐὰν δὲ ἡ οικονομικὴ κατάστασις μας δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἄλλαι πεπολιτισμέναι κυβερνήσεις, αἵτινες φυλακίζουν κακούργους καὶ παραδίδουν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐπιστήμονας καὶ τεχνίτας, δυνάμεθα ὅμως διὰ τινων βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων νὰ βαδίσωμεν ἐπὶ τὰ ἴχνη ἐκείνων, ἔστω καὶ πόρρωθεν. Πλὴν ταῦτα ἔστωσαν ὡς ἀφορμὴ εἰς τοὺς ἐμπειροτέρους καὶ ἱκανωτέρους περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ κυρίως τοὺς νομομαθεῖς μας, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν εὐφυῆ ἐκφρασὴν ἀξιοτίμου φίλου—«ὡς ὁ πίθηκος ὁ τὸν σφήνα ἀνασπᾶσας».

ΤΙ ΘΑ ΓΕΙΝΩΜΕΝ;

Οἱ γεωργοὶ, οἵτινες εἰς τὰς ἀνάλλοιτους οικονομικὰς δυσπραγίας τῶν, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφίστανται μεθ' ὑπομονῆς ὄντως χριστιανικῆς, ἤρξαντο ἤδη γογγυζόντες, ἐξαπαρούμενοι καὶ ἐλκευολογούμενοι! Τῷ ὄντι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργίαν, ὁ καιρὸς φαίνεται λίαν ἄσπορος καὶ πλησιάζει νὰ παρέλθῃ ἐν αὐχμῷ, τὸ δὲ ἄροτρον, κατερριμμένον που διατελεῖ ἐν πληρεσάτῃ ἀχρησίᾳ. Ἄν μετὰ 10-15-20 ἡμέρας δὲν βρέξῃ ὡς νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ, ὁ γεωργὸς ἀπελπίς θὰ θραύσῃ τὸ ἄροτρον καὶ σφάξῃ τὸν ἄροτῆρα ἂν δὲν βρέξῃ ἀπὸ λῶλαμεν καὶ γεωργοὶ καὶ ἐμπόροι καὶ ἀπο-

χειροῦνται καὶ πᾶσα σχεδὸν κυρία ὑπὲρ θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τῆς νήσου. Ἀλλὰ, καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ, ἀπαιτεῖται, τούλαχιστον διὰ τὴν γεωργίαν ἐπικαιρὸς καὶ ἐπαρκὴς βροχὴ, ἄλλως ἡ ἀπεξηραμμένη καὶ ἐσραγγευμένη γῆ μας δὲν δύναται νὰ συντηρήσῃ τὰ λήια, οὐδὲ ὕδατα εἶνε δυνατόν νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὰς πηγὰς τῶν κατὰ τὸ θέρος ὡς, οὔτε καλοκαιρινά. Ἰσως πολλοὶ τῶν αἰσιδόδων θὰ εἴπωσιν ὅτι «λίαν πρόωρος ἤρξατο ὁ ἀπελπισμός, ἀτι ἐλπίς ὑπάρχει, ὅτι οἱ γεωργοὶ δύνανται νὰ σπεύρωσι καὶ κατὰ Δεκέμβριον, ἂν χορτάσῃ ἡ γῆ» ναι, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπικαίρως καὶ συνεχῶς βρέξῃ, προστίθῃμι ἐγώ.

Οἱ αἰσιδόδοι, οἱ εἰς τὴν ψυχρὰν αἰθρίαν ἀνατεθειμένους ἔχοντες μειδιῶσας τὰς ἐλπίδας, ἂς ἀπαντήσωσιν εἰς ὅσα ἡμεῖς τοῖς ὑποβάλλομεν. Ἀλλ', ὦ αἰσιδόδοι, βλέπετε ἀνθή καὶ ῥόδα καὶ νάματα, ἐν ᾗ οἱ ἄλλοι οὐδὲ σκίλλας οὐδὲ βρωμὸ πηλὰ βλέπουσι; Ἄν, κύριοι, μετὰ 8-10 ἡμέρας δὲν βρέξῃ, τί θὰ γείνωσι τὰ ξηρόβολα; ἂν δὲν βρέξῃ μετὰ 8-10 ἡμέρας τί θὰ γείνωσι τὰ ποιμένα καὶ τοῦ νομῆ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα; Νὰ σπεύρωσι κατὰ Δεκέμβριον; ἀλλ' ἀνάγκη νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ κατὰ Νοέμβριον. Ἐπειτα οἱ πεδιντοὶ δὲν σπεύρουσι κατὰ Δεκέμβριον, μόνον δὲ οἱ ὄρειοι, ἂν προχορτάσῃ ἡ γῆ τῶν, δύνανται νὰ σπεύρωσι κατὰ Δεκέμβριον. Ἀλλ', ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἀνάγκη νὰ χορτάσῃ ἡ γῆ κατὰ Νοέμβριον καὶ συνεχῶς δὲ καὶ ἐπικαίρως νὰ καταπίπτωσι βροχαί, διότι ἡ γῆ μας ἐξηράνθη, ἐτρίψαν καὶ αὐτοὶ οἱ λίθοι ὑπὸ τῆς ἀκαταπαύσου τοῦ Ἡλίου θερμότητος, ἥτις ἐπὶ δέκα περίπου μῆνας ψήνει τὸ ἔδαφος τῆς νήσου. Ἄν σπεύρωμεν καὶ δὲν βρέξῃ, τὰ βάρανθρον μείζον ἔσται τ' ἀρκιὰ νεφικὰ, τὰ παροδικῶς διαβρέχοντα σενὰς τινὰς λωρίδας γῆς, οὐδὲ μνείας πρέπει νὰ τυχῶσιν ἡ ἐλπίς, ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἀπωλεσθῇ εἰσέτι μόνον περὶ τῶν δένδρων, τῆς δὲ γεωργίας καὶ ζῶων ἡ ἀπώλεια εἶνε ἐπὶ θύραις. Τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ἐσήμανεν ἤδη ὁ Οκτώβριος καὶ τὴν διακωδωνίζει ὁ Νοέμβριος.

Ἡμεῖς ἀπελπιζόμεθα, οὐ μόνον διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐξῆς τεκμήρια. Ἐπικρατοῦσι καὶ ἐφέτος τὰ περυσινὰ φαινόμενα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μας. Ἄνεμοι βόρειοι νέφη ἐγείρονται πανταχόθεν καὶ συμπυκνούμενα περικαλύπτουσι τὴν ἀτμοσφαιραν, ἔτοιμα νὰ διαλυθῶσιν εἰς βροχὴν αἰφνης διαλύονται εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἡ αἰθρία ἐπανέρχεται ξηρά. Καὶ πέρουσι τὰ νέφη ἐπεκράντο, σκότος πυκνόν, ἄνεμος ψυχρὸς καὶ βροχερὸς ἐπικράττει ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἐπιπτον

σταχόνες, τὰ ἀλεξίβροχα ἐπετάνουντο, ἀλλ' αἶφνης, τὰ νέφη ἐσκορπίζοντο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ἡ χειμερινὴ ἡμέρα μετεβάλλετο εἰς ὥραιαν ἑαρινήν, ἐν πλήρει Φεβρουαρίῳ καὶ Ἰανουαρίῳ οὕτω διηλύσθημεν τὸν χειμῶνα τοῦ 1886—1887, ταλαντευόμενοι, ὡς σήμερον, ἐν ἐλπίσι καὶ ἀπελπισμοῖς δυσυχῶς δὲν ἐσχομεν λόγους μέχρι σήμερον αἰρόντας καὶ κατασφρόντας τοὺς περυσινούς ἀπελπισμούς μας· τούναντίον μάλιστα, ὅλα τὰ φαινόμενα ἐντείνουσιν αὐτούς. Ἰδοὺ διατὶ τρέμεται μὴ καὶ ἐφέτος ἐπανεέλθωσιν αἱ αὐταὶ παραλλάξεις τοῦ καιροῦ καὶ σύμπαντες καταστραφώμεν φοβοῦμαι μὴ ἐφέτος ἔχωμεν δευτέραν ἐκδοπὴν τῆς τοιαύτης μετεωρολογίας· ἂν ὁ καιρὸς παρέλθῃ ἀνευ ὑετῶν ὡς πέρυσιν, ἡ καταστροφή ἐπεταὶ γενικὴ, φορικῶδες. Ἐρήμωσις καὶ ἀθλιότης ἀπολείπεται τῇ δυσυχίᾳ Νήσῳ μαύρην καὶ σκοτεινὴν θὰ παρίσῃ εἰκόνα ἡ ὥραία νῆσος, ἥδη ἐξητλημένη καὶ πελιδνὴ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης δυσυχίας. Ἄς ἐτοιμαζώμεθα νὰ ὑποσώμεν λεηλασίας, ληστεύσεις κλοπὰς ἀναφανδόν, ὑπὲρ ὧν θ' ἀκούομεν « πειν οὐ μὲν, δόσ τε μας νὰ φάμεν γιὰ τὶ θὰ σὰς κρούσωμεν ». Τοιαῦτα λέγονται ἀπὸ τοῦδε πρὸς τοὺς φαινόμενους πολλῶν χωρίων γύμνωσιν, εἰσεύσιν παντὸς πόρου, πείναν, ἐρήμωσιν, ἀπειλεῖ ἡμῖν ἡ, ὅ μὴ γένοιτο, ἀνομβρία, ἔσω καὶ ἰσθ τῇ περυσινῇ. Θὰ ψοφήσωσιν ὅλα τὰ περισωθέντα κτήνη μας, ὅλη ἡ φυτικὴ ὑπαρξὶς θὰ μεταβληθῇ εἰς ἐσθρῆμον δαυλόν. Ἀλοῖμονον καὶ τρεῖς ἀλοῖμονον, ἂν παρασώμεν ἐν τῇ φοβερᾷ οἰκόνῃ ἢν βαρυνάμεν καὶ τρεμούσῃ χειρὶ διαγράφομεν! Ἡ γενικὴ συμφορὰ προαναγγέλλεται διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς Καρκασίας, τοῦ λιμοῦ τῆς Πάφου, τῆς γυμνώσεως τῆς Μεσαορίας, καὶ τῆς ἐν Λεμεσῷ ἀκαταπαύτου καὶ καταπληκτικῆς τῶν τροφίμων εἰσαγωγῆς, τῆς ἐλλείψεως χρηματικοῦ καὶ τῆς ἀσυνειδήτου τοκογλυφίας. Ἀ! ἡ συμφορὰ σοβεῖ πανταχοῦ κροταλίζουσα!

Οἱ πολῖται ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται ποῦ ἄγει αὐτοὺς ἡ διαρκὴς αἰθρία· οἱ χωρικοὶ δὲν ἔχουσιν ἤδη ἔσω τὸ οὐρανὸν τῆς τέσσαρας τοίχους μὲ γυμνοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς πασσάλους, καὶ τὰ ῥακένδυτα τέκνα τῶν, πελιδνὰ, καχεκτικά. Δὲν ὁμιλοῦμεν, κύριοι αἰσιόδοξοι, περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀμπελοφυῶν, οὐδ' ἡ ἐφετινὴ ἀνομβρία βεβαίως εἰς τοῦτο θὰ περιγαλῇ ἐν ἀκούῃ δὲν περιγαλῇ. Ἡ κυβερνήσις ἐσθρῶς πάντα τὰ κτήνη, ἡ δὲ θρησκεία τοκογλυφία, ἀφ' οὗ καταστρέφεται τὸ πᾶν τὸ πᾶν, οὐδ' ὅλων τῶν ἰσχυρῶν δούλων τῆς πλεονεξίας καὶ ἀπληθείας, καταστρέφει ἤδη σατανικῶς καὶ αὐτὰ τὰ ὅσα του.

Κατὰ τὰ εἰρημένα ἡ πανολεθρία, ἢ δὲν βρέξῃ, ἢ βρέξῃ ὅσον καὶ πέρυσιν, κεῖται ἔξω πάσης συζητήσεως. Πόσοι ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν ἐτοιμάζονται εἰς μετανάστευσιν! Οἱ Πάφιοι, οἱ Μεσαορίται, ἔδεσαν διὰ τὸν οὐρανὸν ἐν δέματι τὰ μυρότρυπα ῥάκη τῶν. Τί θὰ γείνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι ἂν δὲν βρέξῃ; Χαρούπια, βρέξῃ δὲν βρέξῃ δὲν θὰ ἔχωμεν· ἔλαια, ὅχι, διότι τὰ ἐλαιόδενδρα ὕδατος ἐφίενται. Τὰ φύλλα τῶν συνεσάλησαν ἀπὸ τοῦδε. Σίτον, κριθήν, ὄροβον; ὅχι· οἶνους; ὅχι καὶ τί ναι, ἂν δὲν βρέξῃ, ὡς πιθανώτατον φαίνεται; Λοι-

πὸν μετανάσκει Ἰρλανδοὶ, πλάνητες καὶ γυμνόποδες Μελιτᾶται, ἵνα ζήσωμεν εἰς χώρας εὐδαιμονούσας, ὅπου ἡ φορολογία δὲν θὰ μας καταθλίβῃ ἀπόνως, δὲν θὰ μας γυμνώσῃ οἱ κλέπται, οἱ τοκογλύφοι, καὶ ἡ ἀσπλαχνία τοῦτου ἡ ἐκεῖνου, ἀπαιτούντος ἀνοικτειρμόνως ὅ, τι ἔχομεν καὶ ὅ, τι δὲν ἔχομεν. Ἰσως, τοιαύτη τύχη, τοιαύτη μεταβολὴ θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἄρτον καὶ εἰς τὰ τέκνα μας εὐζωίαν. Ἐς, ἀκούομεν, εἰσὶν ἀληθῆ πάντα ταῦτα, ἀλλὰ τί ἐξήρηται ἐκ τῆς ιδιωτικῆς ἢ κυβερνητικῆς πρωτοβουλίας; Τίς δύναται νὰ σταθῇ μπροστὰ τοῦ Θεοῦ; λέγουσιν οἱ χωρικοὶ κατασέλλονται, προλαμβάνονται τοιαῦτα θεομηναί;—ὅχι· ἀλλὰ μετρίζονται, ἀπείργονται ἐν πολλοῖς· μέσα ἀνακουφίσεως δυνατόν νὰ ἐξευρεθῶσιν. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις μας πιστεύῃ ὅτι ἡ δυσυχία σοβεῖ ἐν ἡμῖν· ἔάν πονῇ εἰς τὰ ἄλγη μας· ἔάν ἡ κυβερνήσις μας αἰσθάνηται ὅτι καὶ γυμνητεύομεν καὶ πεινῶμεν· ἔάν συμπαθῇ τοῖς πᾶσχοις· ἔάν δὲν θέλῃ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ τόπου, αὕτη κρατοῦσα ἐν χειρὶν ὅλα τὰ πρὸς ἀνακούφισιν μέσα, τίνα καὶ πόσα δὲν δύναται νὰ πράξῃ καὶ οἰκοθεν πρὸς σωτηρίαν μας; Ἀλλ' ἂς σπεύσῃ καὶ νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλὴν ἵνα ἀκούσῃ λεπτομερείας καὶ ἀκριβεῖας περὶ τῆς ἀθλιότητος τοῦ τόπου, ἵνα αὕτη τῇ περιγραφῇ τὴν οἰκονομικὴν τῆς Νήσου κατέσταν· ἵνα τῇ παρουσιάσῃ τὴν ψυχόραγοῦσαν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς Κύπρου καὶ τῇ ὑποβάλλῃ οὐχὶ τὰς πρὸς θεραπείαν, ἀλλὰ τὰ πρὸς μαρασμῶδη καὶ διατήρησιν μέσα. Ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἐξαίτησται βεβαίως οὔτε βουὴν τοῦ βούρου (Ros-beef) οὔτε πορτογαλλικὸν ὄνον καὶ κονιὰν διὰ τὸν ἐσθρῆν· ἀρκεσθῆσεται εἰς ὀλίγα σιτία, εἰς ὀλίγην ἀνεσιν καὶ παροχὴν ἀναψυκτικῶν. Ἀξιοῖ νὰ διακοπῶσιν αἱ κατασχέσεις καὶ πλειστηριασμοὶ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων αὐτοῦ· ἂς διακοπῇ καὶ ἡ τῶν φόρων ἀναγκαστικὴ εἰσπραξίς.—Ἀπαίτουνται γενναῖαι ἀποφάσεις ἀξίαι τῆς ἀγγλικῆς γενναιότητος.—Συγκαλέσατε, συγκαλέσατε τὴν Βουλὴν, οὐχὶ ἵνα νομοθετήσῃ ἀλλ' ἵνα σκεφθῇτε μετ' αὐτῆς περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ τόπου καὶ τῶν ληπτέων μέτρων εἰς ἀνακούφισιν ἀπὸ τῆς συμφορᾶς. Ὡ! τί θὰ γείνωμεν! τί θὰ γείνωμεν!—Τί θὰ γείνωμεν; Ἡ Κύπρος δὲν θὰ ἦναι ὁ παράδεισος ἀλλ' ἡ κόλασις τῆς Ἀνατολῆς. Θὰ κολλάζωμεν ἐν λέβητι ἐπὶ βραδείας πυρᾶς ὅς οἱ οἱ λυγροῦμεν καὶ σταλάζωμεν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΦΟΡΟΝ

Φίλε Συντάκτα

Ἡ περὶ τῆς φορολογίας τῆς Ν. Κύπρου καὶ πάλιν καὶ πολλὰς ἐξετέθη καὶ πρέπει νὰ διασαλπίζεται καὶ διὰ τοῦ ἐγγυρίου τύπου καὶ δι' ἄλλων μέσων ἡ οἰκτρὰ κατὰστασις τῆς Νήσου ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν. Ἐἴνε ἀνάγκη ἀναπόφευκτος νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως πρόνοια ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὅπως μὴ καταστήσῃ τὰ πράγματα χρόνον προϊέντος ἀθεράπευτα καὶ συμβῶσι δυσάρεστα καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Πρωτίστη, κατ' ἐμὲ κριτὴν, ἀνάγκη εἶνε ν' ἀρθῇ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος ἐτησίως φόρος συνιστάμενος ἐκ λίγων 92 1/2 χιλιάδων καὶ ἐπειτα περὶ ἄλλων. Ὁ φόρος οὗτος εἶνε ἀδικίωτος, καὶ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς, ἐάν καλῶς πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀδικίας ταύτης, πέποιθε ὅτι θέλει πειθαναγκάσει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνάστης νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸν ἐντελῶς. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δέον νὰ γείνωσιν ἐνέργειαι ἀρμοδίως, διότι ὁ λαὸς, ὡς εἰς ἄν-

θρωπος, ἐπιθυμεῖ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ, ὡς νομίζω. Ἀλλ' ἔσως εἴπῃ τις ῥητικῶς δὲν ἔχουμεν πολλὰς λόγους περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ ζωτικῶς ζητήματος; Μήπως καὶ ἐγγράφα ἐπίσημα δὲν ἐδόθησαν, ὅπου δει, καὶ ὁ ἐγγυρίως τύπος δὲν ἐπελήρηθη τοῦ ζητήματος πολλὰς; Ναι, λέγω, ἀλλὰ δὲν εἰδείξα ποτὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ὁ τύπος. Καὶ ὅμως εἴνε ἀπόλυτος ἀνάγκη ἥτις δέον νὰ θεραπευθῇ ταχέως διότι ὁ λαὸς δικαίως γογγύζει καὶ φωνάζει ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀποτή κατ' ἑτος τὸν τοιοῦτον βαρὺν καὶ δυσάρεστον φόρον.

Διατὶ ἄρα γὰρ ἡ τῆς Ἀνάστης Κυβέρνησις ἀδιαφορεῖ καὶ δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τοιαύτην δικαίαν αἴτησιν;

Τὸ εἰρημένον ποσόν, ἐάν κατορθωθῇ νὰ μὴ πληρῶνηται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Κύπρου, πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα δύναται νὰ γείνωσιν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ μείνῃ εὐχριστῆμένη ὅτι εὐηργέτησε τοὺς πτωχοὺς τῆς Νήσου κατοίκους, καὶ οὗτοι νὰ εὐγνωμονῶσι πανδῆμως ὅτι τῷ ὄντι ἡ Σ. τῆς Ἀνάστης Κυβέρνησις ἐφάνη λυσιτελεῖς εἰς τὰς μέλλων ἐπερχούσας ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἀν δὲ ἡ Κυβέρνησις ἀμυδρῶς περὶ τούτου, ἂς ἐρωτήσῃ τὸν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ μέξαν Ἀρμοστήν, ὅς τις ἤδη διατρίβει ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ θέλει μᾶλλον εὐλαφινῶς τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπλήρης θεατρῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν δημορχείων τοῦ ἂς ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐγκαίρως καὶ νομίμως, καὶ δι' ἐγγράφων καὶ τηλεγραφημάτων καὶ πρὸς Αὐτὴν τὴν Χαριτάδουτον Ἀνάστην.

Λευκωσία, 29. Ὀκτωβρίου 1887.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δεινὴ καὶ γενικὴ καταστροφή ἐπικεῖται τῇ ταλαίνῃ Κύπρῳ. Ὁ ὀλεθρὸς κρούει τρομερῶς ἤδη τὰς θύρας μας. Εἴνε βέβαιον πλέον ὅτι καὶ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι συνέθεντο τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ δυστυχικοῦ τούτου τόπου, τοῦ τόσον ἄλλοτε πλουσίου καὶ ἀνθηροῦ. Ἡ νῆσος, ἥτις ἄλλοτε ἐτρέφεν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον κατσίκους, ἀδυνατεῖ σήμερον νὰ δώσῃ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς 180 χιλ. ψυχῶν. Ὡ! εἴνε τῇ ἀληθείᾳ θλιβερά καὶ ἀξιοδάκρυτος ἡ θέσις μας.

Εἴνε ἀληθές ὅτι τὰ παράπονά μας εἴνε ὀλίγον πρόωρα, ὑπάρχουν δὲ πολλοὶ καὶ γεωργοὶ μάλιστα, οἵτινες τὴν ὀψιμότητά τοῦ χρόνου θεωροῦσι συντελεστικὴν πρὸς καλλιτέραν γεωργίαν, οἱ δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γλυκύτης τοῦ καιροῦ καὶ ἡ ἐλλείψις ψυχρὰς παρέχουσι μεγάλας ἐλπίδας βροχῆς, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς μὴδὲ κάμνει νὰ τρεμώμεν ἀπὸ τοῦδε. Ἡ περυσινὴ ἀνομβρία, κατὰ τὴν ταύτην γεωργίαν τῆς νήσου ὅλους ἰσούς ἔαν, ὅ μὴ γένοιτο, ἔγωμεν τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, εἴνε πλέον ὑπερβέβαιον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς νήσου θὰ ἀπολεσθῶσιν, ἄλλοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ ἄλλοι διὰ τῆς φυγῆς. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθῇ πλέον.

Ἐν ἐπιστολῇ διευθυνθείσῃ πρὸς ἡμᾶς ἐκ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων, μυρία παράπονα ἐκφράζονται ἐναντίον τοῦ ἐνταῦθα λιμεναρχείου ὅτι οἱ ἀχθοφόροι τῆς πόλεως δὲν ἀφίονται νὰ ἐργασθῶσιν

ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας καὶ προτιμῶνται οἱ ἄραβες, οἵτινες « οὐδὲ ἐν φαρδύγγιον φόρου πληρόνουσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. » Ἐν τῇ ἐπιστολῇ λέγει ὁ γράφων, ὅτι τὴν παρελθούσαν Τετάρτην πρῶτ', ὁ λιμενάρχης ἐδίωξε τοὺς ἡμετέρους ἀχθοφόρους καὶ ἀφῆκε τοὺς ἄραβας, διώρισε δὲ καὶ ἀπτυνομικοὺς κλητῆρας νὰ ἐπιτηρώσι. Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κ. λιμενάρχης, ἐὰν ἀληθεύῃ, προτιμᾷ τοὺς ξένους πρὸς τοὺς ἐντοπίους, ἐλπίζομεν δ' ὅτι ὁ κ. Μακεῦ θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀδικον τοῦτο, καὶ θὰ ἀφῆτῃ ἐλευθέρους νὰ ἐργάζωνται καὶ τοὺς ἡμετέρους δυστυχεῖς. Δὲν ἀπαιτοῦμεν προτίμησιν διὰ τοὺς ἡμετέρους, καίτοι δικαιοσύμην νομίζω εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἀπαιτοῦμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν εἰς τόσα ἄλλα ἐφαρμοσθεῖσαν ἐλευθερίαν δῆθεν. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βαρωσίων ὅτι ἐν τινι ὑπογείῳ τῶν πάλαι ἡγεμονικῶν ἀνακτόρων τῆς Ἀρμολώστου εὐρέθησαν πλεῖσται ὅσαι σιδηραὶ περικεφαλαῖαι, θώρακες, περικνημίδες κ. λ. ἅς ὁ χρόνος καὶ ἡ σκληρία κατέστησαν ἀχρήστους. Πολλὰ τούτων μετεφέρθησαν ἐντὸς τοῦ πλησίου στρατῶνος, πάμπολλα δ' ἐτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπογείῳ φυλκισμένοι ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐνηργοῦντο ἀνασκαφαὶ καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὑπόγειον τῶν ἡγεμονικῶν ἀνακτόρων.

Μετὰ λύπης ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ καλοῦ καὶ εὐγενοῦς Μ. Κ. Μανουσάκη συντάκτου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδομένης συναδέλφου « Ὁμονοίας ». Ὁ μακαρίτης ἐκοσμεῖτο διὰ πολλῶν πούτερημάτων, ἐνυμφεύθη δὲ μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους. Ἐπὶ τοῦ τάφου του ὠμίλησεν ὀλίγας λέξεις ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Βασίλειος Ματθαίου ἐξάρας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ μακαρίτου.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀπηνέχονισθη ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ κονακίου ὁ ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου καταδικασθεὶς εἰς τὴν ποινὴν ταύτην Ὁθωμανός. Τὸ σῶμά του ἐζητήθη καὶ ἐτάφη ὑπὸ τῶν ὀλοθρήσκων του. Περιέργον τῇ ἀληθείᾳ τοῦτο! Ὅταν συγενεῖς τινος τῶν ἀπαγχονισθέντων ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ μάλιστα τοῦ Νεοφύτου, ἐζήτησαν διὰ νὰ θάψωσι τὸ σῶμα, ἔλαβον ἀπάντησιν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἠλλοιώθη ἄρα γε ἤδη ὁ νόμος ἢ μόνον εἰς τοὺς Χριστιανούς δὲν ἐπιτρέπεται;

Μᾶς ἐπεσκέφθησαν χρόνοι τῶν παρὰ δόξων. Προχθὲς χωρικός τις ἔφερεν εἰς Λεμεσὸν κυνάριον, ἔχον δύο, διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων, σώματα, 8 πόδας, δύο οὐράς καὶ μίαν κεφαλὴν. Ὁ χωρικός δὲν ἐπρόσεξε λέγει ὅτι ἐμπερδεύοντο οἱ 8 πόδες τοῦ κυναρίου καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πλησιάζῃ τὴν μητέρα του διὰ νὰ θηλάξῃ καὶ ἐφόφησε, τὸ ἔφερε δὲ διὰ νὰ τὸ βαλσαμώσῃ.

Ἐκ Λευκωσίας Νοεμβρ. 12. 87.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιστημότητος οἱ γάμοι τῆς εὐ ἡγμένης δεσποινίδος Χρυτάλλας Φ. Νικολαίδου μετὰ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Κωνσταντίνου παπᾶ Νικολάου. Πλείσται κυρίαι καὶ κύριοι συνώδυσαν τοὺς μελλονύμφους εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης, ἐνθα ἐτελέσθη τὸ μυστήριον ὑπὸ τῆς Α. Μικαριότητος ἐν κατανύξει καὶ φαιδρότητι.

Ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις πάντα τὰ τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀγαθὰ. Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τριτῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῶν ἀνωθι μνησθέντων ἀξιοτίμων προσώπων ἐδόθη ὑπ' αὐτῶν χορὸς εἰς ὃν προσεκληθῆσαν οὐκ ὀλίγα πρόσωπα κυριῶν καὶ κυριῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῦ οἱ τε νεόνυμφοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, μετὰ τὸ μειδίαιμα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπεριποιούντο τοὺς προσκεκλημένους μετὰ τῆς δεούσης ἀδρότητος καὶ εὐγενείας. Ἡ ἀφθονία τῶν ποιητικῶν ἐδωμάτων καὶ ἡδυσμάτων ὑπῆρξε μεγίστη· ὁ χορὸς διήρκεσεν ἐν πλήρει τάξει μέχρι τῆς 4 1/2 πρωινῆς ὥρας, μεθ' ὃ διελύθη καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια λιαν κατευχαριστημένος.

Τὸ κακουργοδικεῖον Λευκωσίας κατεδίκασε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ κ. Πέδου δύο ὀθωμανοὺς ἀπὸ Ἐπικῶ, κατηγορηθέντας ἐπὶ κλοπῇ διὰ διαρρήξεως θύρας εἰς πενταετὴ ἕκαστον φυλάκισιν καὶ τὰ ἔσοδα τῆς δίκης μετὰ προτίμου. Ἐτεροὶ δύο χριστιανοὶ πατῆρ καὶ υἱὸς κατηγορηθέντες ἐπὶ ἐκούσιᾳ πυρπολήσει ἀλωνίου ἡρπώθησαν.

Τὸ κακουργοδικεῖον ἐξακολουθεῖ συνεδριάζειν. Ἡ κατὰ τοῦ Ἀντωνίου ἐκ Πυρκᾶς προσωρινῶς ἀνασταλέισα θανατικὴ ποινὴ, πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ προσεχῶς, ἀπορρίφοντων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν νέων μαρτυριῶν ὑπερασπίσεως ὡς μὴ λογικῶν.

Συμβουλὴ εἰς τὸ Δημαρχεῖον διὰ γλώσσης « Νέας Βολαπύκ. »

Πῆρ θεήρχου κρουζὲλ κρουζὲλ διὰ τὰ Δημαρχεῖον, σιρὺ μαυρομμάττιν σουρῶν πρὸ ἰντὲντ τοῦ πρίγκη [κρῶν].

Σαπῆχ, σιερελέρ χὰρ ὀλσούν κούτ μόνριχ, καλὴ μέρα, Πελετιὲ δὲ Αἰμάσσολ τοῦ Δήμου μας πατέρα. Ὅλλ δι σιεχέρ δὲ Αἰμάσσολ πλέντι εὐχαριστήεις, πικὸς θὰ φέρῃς οὐκ ἄντὸν βότερ νὰ τὴν ποτίσης. πεντὲν τὰ θεήρχου βέρυ μὰττι γανιῶν Δημαρχεῖον, φὲρ ἄρτερ θερὴ δὲ μπέττι αἰ, ἱπέρριμ νερόν κρῶν. σιρὺ μαυρομμάττιν σουρῶν ὁ κόσμος τὸ πνεύει· ἰς ὅλλ οὐεῖς βέρυ, κχόλτ, χέμ τσιόχ, καὶ δὲν στερεύει. Λέγουν ἀκόμα κέμαχλι πακτικὰ τὰ τσιόχ ἀλάτιρ, πὰτ, εἰς πιν λίρες ἔσοδα πῆρ τσιόχ περῶν πελάτιρ. πὰτ αἰ θηκ πῶς ἡρακισιῆρ πρῶτῶ δουλιῶν ν' ἀρχίσης, ντόρτ τιραρτᾶν ἐντὶ βέρυ οὐεῖλ νὰ τὰ ἐναμμερῆσης. πικὸς κιαστὶ δὲ κχόδαριμν τὰ κατταριῆτικὰ σου, ἐντὶ γηρὺ δὲ νὸτ ἀδελφῶν μου ἄρτικ, ἰς τὰ πρῶτινὰ σου. σενῖν νιὲτ ἰς βέρυ κούτ, λὰκκιμ, πολλὰ κοστίζει, χὰρ δι πὰγκ σιακὰ ἐτιμὰς πεντὰρα δὲν χερῖζει. χέφι πενῖμ πού λακκιρτὶ νομίζω ἰς ὅλλ ράιτ, βέ κερῖενῖς χὰρ ὀλσού, καλινυκῶ, κούτ νάιτ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπισσα	γρ.	130—140
τὰ συνήθη	»	80—120
τὰ κόκκινα γερὰ	»	50—80
τὰ χαλασμένα	»	30—40
ῥακὴ σοῦμ. 19 β. αὐ. ἢ δ. κ. παρ.		45—46
Χαρούπια νέας εἰσοδίας γρ.		86—87
τὸ χαλεπ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας.		

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Παρίσις 12.

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι οὐδεμία ἐπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νόσος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος εἶνε γαγγραινώδης.

Μετὰ θετικότητος λέγεται ὅτι οἱ ἱατροὶ διχογνωμοῦν οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς τραχειοτομίας οἱ δὲ ὑπὲρ ἐγχειρίσεως ὀλιγώτερον ριζικῆς ἐπιτυχίας.

Διαφεύδεται ἡ περὶ παραιτήσεως τοῦ Γρεβὺ φήμη.

Σὰν ρέμο 12.

Οἱ ἱατροὶ ἀπέστησαν τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ καρδίου τοῦ πρίγκηπος Διαδόχου διότι οὐδεμίαν παρουσιάζει πιθανότητα ἐπιτυχίας.

Βερολῖνον 13.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκάλεσε τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ εἰς Βερολῖνον.

Λονδῖνον 14.

Φανερώς παρακούνουσαι εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Σιρ Οὐάρεν αἱ ριζοσπάστikai ἐταιρίαι ἐνέμειναν ἐν ταῖς ἀποπειραῖς νὰ καλέσωσι συλλληγητῆρια ἐν Τραφαλγὰρ Σκουέρ, ὅπου ἔθρανσαν τὰς κυγκλίδας τὸ τε πρῶτ καὶ τὸ ἀπόγευμα, ἡ ἀστυκρομία ἐνισχυθεῖσα ὑπὸ ἐφίππων καὶ πεζικοῦ, μετ' ἀπελπιστικῆς σύγκρουσιν ἐν Χαυμάρκετ. Στρατὸ καὶ Παρλιαμὰν Σκουέρ ἐνίκησε. Πλείους τῶν 100 ἀκθρώπων ἐπέμψθησαν εἰς τὰ νοσοκομεία, 400 συλλήψεις ἐγένεον, ἐν οἷς συνελήφθη καὶ ὁ Γράχαμ, μέλος τοῦ κοινοβουλίου. Δύο ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

Ὁ ἱατρὸς κ. Μακένζι θ' ἀπέλθῃ σήμερον ἐκ Σὰν Ρέμο ὅπου θὰ ἐπανέλθῃ τὸν Δεκέμβριον. Λέγει ὅτι ὁ πρίγκηψ διάδοχος καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια, ἥς ἡ ἀταραξία εἶνε θαυμαστὴ, εἶνε ἐναντίοι εἰς ἐγχειρίσιν ριζικῆς.

Βερολῖνον 14.

Ὁ αὐτοκρατορικός πρίγκηψ ἀποκρῖναι τὴν ἐκτομὴν ὅλου τοῦ λάρυγγος. Ἐν παριπτώσει κινδύνου ἀσφυξίας θὰ δεηθῇ νὰ γείνῃ ἡ τραχειοτομία ἄλλως θὰ γείνῃ θεραπεία διὰ προσωρινῶν φαρμάκων.

Παρίσις 15.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλλῃ σήμερον εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρότασιν νὰ καταδιωχθῇ ὁ κ. Βίλσιαν.

Λονδῖνον 15.

Ὁ κ. Γλάδστον ἐτηλεγράφησεν ὅτι δέεται ἀποδείξεως ὡς τάχιστα ἡ νομιότης ἀπαγορεύσεως τῶν συλλληγητῶν ἐν Τραφαλγὰρ Σκουέρ. Ἐν τούτῳ ὁμως καθήκον παντὸς πολιτοῦ εἶνε ν' ἀπρόσχη τῆς ἀντιστάσεως πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Ὁ κ. Γράχαμ, μέλος τοῦ κοινοβουλίου ἀπελθὼν ἐπ' ἐγγυήσει. Πολλοὶ ἄλλοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον καὶ εἰς φυλάκισιν. Ὁ Δινιζουλόδ ὑπετάφη.

Παρίσις 13.

Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ ἦλθεν εἰς Παρισίους· ἡ ἀφιξίς του δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς οὐδὲν περιστατικόν.

Λορδίνον 13.

Σπονδαίται ταραχὰι εἶναι χθές ἐν Τραπεζῇ Σκουέρ· ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τετρακοσίους ἀνθρώπους· οἱ τραυματίαι εἶναι πολλοὶ ἐκατοντάδες.

Ἡ «Σημαία» βεβαίως ὅτι ἡ Ρωσσία συν-αθροίζει δυνάμεις εἰς τὸ σύνορον τῆς Αὐστρίας.

Πετρούπολις 13.

Αἱ ρωσικαὶ ἐφημερίδες δεικνύουσι πολλὴν ἀγανάκτησιν διὰ τὰ οικονομικὰ μέτρα τῆς Γερμανίας.

Παρίσι 14.

Μετὰ θετικότητος λέγεται, ὅτι αὐριον θὰ υποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν πρότασις περὶ ποινικῆς καταδιώξεως τοῦ Βίλσον ἀλλὰ πιστεύεται ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἐπενέγκῃ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Γρεβῶ.

—Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Παραγῆς Κουταλλιανὸς ὁ τῶσον γνωστὸς εἰς ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν παλαιστὴς, ἠξιώθη τῆς τιμῆς τῆς δόξης δειγμάτων τῆς ρώμης αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Γιλδί. Ὁ Σουλτάνος εἰς ἐκδήλωσεν τῆς εὐαρεσκείας αὐτοῦ ἐνθροιστήθη τὰ τῷ ἀπονείμῃ μετάλλιον ἀξίας καὶ τὰ τῷ προσενέγκῃ 125 τουρκικὰς λίρας. Ἐτέρα χρηματικὰ δῶρα ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀκολούθους τοῦ Πανδῆ.

ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΟΡΩΣΙΚΑΙ Ἐριδες.—Καίτοι αἱ κυβερνήσεις τῶν τριῶν αὐτῶν Δυναμειῶν κομπούται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ἀποστέρουσι καὶ τὰς ἐλαχίστας ἀφορμὰς, αἵτινες δόναται τὰ γεννήσωσι παραξηγήσεις, (γράφει ἡ «Ἀκρόπολις») οἱ κατὰ τῶν θραύουσιν τὰς κεφαλὰς τῶν καὶ τὰ μοῦτρα τῶν χάριν τῆς Εἰρήνης.

11. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.
(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ.

256. Ὁ Ρηγούλος στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων ἐστενοχώρησε τοὺς Καρχηδονίους, ἀλλὰ τελευταῖον κατετροπώθη καὶ ἠχμαλωτίσθη ἀπὸ τὸν Εὐάνθιπον στρατηγὸν Ἀκαδεαῖον ἀνιστάμενον τῶν Καρχηδονίων. — Ὁ Ἀντίγονος ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

253. Ὁ Μανασσῆς ἐκλέγεται Ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς Ἑβραίοις.

251. Μεγάλῃ νίκῃ τοῦ Μετέλλου κατὰ τοῦ Ἀσδρούδα πολεμήσαντος.

— Ὁ Ἀρατος, ἐκ Συκίωνος, στρατηγὸς τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας, διέβλεπε τὸν ὑπάρχοντα τῆς πόλεως τοῦ Νικοκλῆ, εἰσήγαγεν εἰς τὴν Συκίωνα καὶ τὴν Συμπολιτείαν καὶ ἀνηγορεύθη ἀρχηγὸς αὐτῆς.

250. Οἱ Πέρβιοι καὶ οἱ Βακτριανοὶ ἀπέσεισαν τὸν μακεδονικὸν ζυγόν.

243. Ὁ Ἀρατος ἐκυρίευσε τὸν Ἀκροκόρινθον.

241. Τέλος τοῦ πρώτου Λυβικοῦ πολέμου, μετ' ὃν οἱ Καρχηδόνιοι παρηγοῦντο μὲν τῆς Σικελίας ὑπόσχοντο δὲ νὰ πληρώσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Πολέμου καὶ μέγα τι ποσὸν χρημάτων.

— Ἀταλὸς βασιλεὺς τῆς Περγάμου διαδέχεται τὸν Εὐμένην.

240. Αἱ Κωμωδίαὶ εἰσάγονται κατὰ πρῶτον ἐν Ρώμῃ διὰ τοῦ κωμικοῦ ρωμαίου ποιητοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Λυβίου, συγγραφέως τὰς πρώτας κωμωδίας καὶ παρουσιασθέντος αὐτοῦ τοῦ ἴδιου εἰς τὴν σκηνήν.

— Ἐπίσημοι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἦσαν Ἰησοῦς υἱὸς τοῦ Ζειράχ, ὁ Ναΐδιος ἐκ Καμπανίας, ποιητὴς σατυρικός,

καὶ οὗτοι, ἀλλ' Εἰρήνης οἶκον ἀσπασάμενος τοῦ Πειραιῶς, χάριν τῆς ἀποίης προχθὲς ἦλθον εἰς χεῖρας Ἀγγλοὶ Γάλλοι καὶ Ρῶσσοι τῶν ἐν Πειραιεὶ ἐλλειμενισομένων πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐξέσεν ἀρκετὸν αἷμα. Λέγεται ὅτι οἱ Γάλλοι συνεπράττον μετὰ τῶν Ρῶσσων εἰς τὴν γροισθιαχίαν καὶ μεταπολεμιαχίαν ταύτην, ἣν μετὰ κόπον κατέπαυσεν ἡ ἀστυνομικὴ περίπολος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Μέγα ξενοδοχεῖον «ὁ Ἅγιος Μάμας» ἐν Λευκάρσις. Τοποθεσία λαμπρὰ παρὰ τὴν ἀγοράν. Οἰκοδομὴ μεγάλῃ ἐπιτηδὲς διὰ πανδοχεῖον κτισθεῖσα. Καρενεῖον καὶ ἐστιατόριον διακρινόμενα διὰ τὴν καθαριότητα τῆς τροφῆς καὶ τὴν πρόθυμον ὑπηρεσίαν. Ἀγυρον καὶ κριθὰ ποιότητος καλλίστης.

Τιμαὶ μέτριαι.

Οἱ βουλούμενοι δύνανται, ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸ, νὰ πεισθῶσι περὶ ὧρων.

Νέος διευθυντὴς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΡΥΣΣΙΔΗΣ.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἀπ' Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὐρίσκονται διάφορα μυριδικὰ ἤτοι Κολόνια Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρεμὰ μινδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτὸ διὰ τοῦς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι

ἐξορισθεῖς τῆς Ρώμης ὡς χλευσὰς ἰσχυροὺς τινας, συγγραφεὶς δὲ καὶ τραγωδίας τινὰς κατὰ μίμησιν τῶν ἑλληνικῶν.

237. Διάδοσις εἰς Ἰσπανίαν Ἀμίλκα τοῦ τῶν Καρχηδονίων στρατηγοῦ.

— Οἱ Τάρταροι ἐδιώχθησαν τῆς Σιναικῆς.

236. Κλεομένης ὁ Γ', βασιλεὺς τῶν Ἀκαδεαῖων εἰσήγαγεν εἰς Σπάρτην τὴν πολιτείαν τοῦ Λυκούργου.

235. Ὁ ναὸς τοῦ Ἰαννοῦ ἐκλείσθη ἐν Ρώμῃ, σημεῖον εἰρήνης, ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Νουμὰ ἀνοικτοῦ μέλλαντος.

231. Καθυποτάσσουσιν οἱ Ρωμαῖοι τὴν Σαρδὴν καὶ Κύρον. — Πρῶτῃ διαζεύξις ἀνδρογύνου εἰς τὴν Ρώμην.

228. Ὁ Ἀσδρούδας διαδεχθεὶς τὸν φονεῦθέντα εἰς μάχην Ἀμίλκαν ἔκτισεν εἰς Ἰσπανίαν τὴν νέαν Καρχηδόνα (Καρθαγένην).

225. Μεγάλῃ νίκῃ τῶν Ρωμαίων κατὰ τῶν ἐπιδραμόντων αὐτοῖς Γαλατῶν, διαδόντων τὸν Πάδον καταμὲν καὶ κυριεύσαντων τὰ Μεδιόλανα.

224. Ἐπεσεν ὁ Κόλκωτος τῆς Ρόδου ὑπὸ σεισμοῦ. — Ἡμαζὸν τότε ὁ Συρακούσιος Ἀρχιμήδης μαθηματικὸς καὶ μηχανικὸς, ὁ στωϊκὸς Χρύσιππος ὁ Ρόδιος, Ἀπολλώνιος καὶ ἄλλοι.

222. Συνήθη μάχη ἐν Σελλασίᾳ τῆς Ἀχωνίας μεταξὺ Ἀκαδεαῖων καὶ Ἀχαιῶν, καθ' ἣν ἐνίκησαν οἱ τελευταῖοι συμμαχοῦντων τῶν Μακεδόνων.

— Ἐπολέμησαν οἱ Ρόδιοι καὶ οἱ Βυζάντιοι χάριν ἐμπορικῶν συμφερόντων.

220. Ἡ ἑκατοστὴ εἰκοστὴ Ὀλυμπιάς.

— Ἀπεχώρησαν οἱ Αἰτωλοὶ τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας.

— Τελευτήσαντος τοῦ Κλεομένηος, παύει ἐν Ἀκαδεαῖμον ἡ Βασιλεία.

219. Ὁ Ἀννίδας κυριεύει τὸ Σάγγουνον.

τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων, ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speculites). Καλεσιδέσμους διὰ παιδία καὶ ἀνδρας, καὶ διὰ τὸν ὁμαρμόνικον πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιοτίμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

— Ὅς θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς σερεότητος καὶ ὁμαλότητος τῆς, ὡς δράμη καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίτης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ῥαπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλαρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7, κατὰ στήμμά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας τῶν.

— Εἰσῆλθον ἐν Ρώμῃ ἡ χειρουργικὴ.

218. Ἀρχεῖται ὁ δεῦτερος λυβικὸς πόλεμος, διαδόντων τοῦ Ἀννίδα, στρατηγοῦ τῶν Καρχηδονίων, διὰ τῶν Ἀλπεων εἰς Ἰταλίαν.

217. Ὁ Ἀννίδας νικᾷ τοὺς Ρωμαίους ὑπὸ τὸν Φλαμίνιον ἐδηγομένους.

216. Ἡ ἐν Κάνναις μάχη, καθ' ἣν οἱ Ρωμαῖοι ἐνίκηθησαν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τοῦ Ἀννίδα.

212. Φίλιππος ὁ Β', ὁ τῆς Μακεδονίας βασιλεὺς, κατὰστρέφει τοὺς Αἰτωλοὺς.

— Ὁ Μαρκέλλος, Ρωμαῖος στρατηγός, κυριεύει τὰς Συρακούσας μετὰ διετὴ πολιορκίαν. — Ὁ μαθηματικὸς Ἀρχιμήδης ἐφρονεῖται ἐκεῖ κατὰ τὴν πολιορκίαν.

211. Ἡ Καπὴν παραδίδεται τοῖς Ρωμαίοις.

— Ἀντίλοχος ὁ Μέγας καθυποτάσσει τὴν Ἰουδαίαν.

210. Ὁ Ἀσδρούδας νικᾷ τὴν Ἰσπανίαν ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος.

— Ὁ Μαγανίδης ἐσφετερίσθη τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀκαδεαῖμονος, γενόμενος τύραννος αὐτῆς.

— Ὁ Πόπλιος Σκιπίων, σταλὲς εἰς Ἰσπανίαν κυριεύει τὴν νέαν Καρχηδόνα.

208. Ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν Φίλοπομην κατετρόπωσε τὸν Μαγανίδην, τύραννον τῆς Ἀκαδεαῖμονος περὶ Μαγνίτειαν, θέλοντα νὰ ὑποτάξῃ τὴν Πελοπόννησον.

206. Ἐτυπώθη χρυσὸν νόμισμα ἐν Ρώμῃ.

203. Οἱ Καρχηδόνιοι ἀνακαλοῦσι τὸν Ἀννίδαν εἰς Ἀφρικήν.

— Ἡ Σωφρόνισση, θυγάτηρ τοῦ Ἀσδρούδα, δηλητηριάζεται ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς Μασσανάτου, βασιλέως τῆς Νουμιδίας, ὅπως οὗτος τὴν ἀπαλλάξῃ τῆς αἰσχύνης τοῦ νὰ τεθῇ στολισμὸς τοῦ θριαμβοῦ τοῦ Σκιπίωνος.

(ἔπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»